

TELEGRAFULU ROMANU.

Nr 100. ANULU XVII.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumeratii se fac în Sabiu la expeditură foiește pe afara la c. r. poste, cu bani gata prin scrisori francate, adrease către expeditura. Pretul prenumeratiilor pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. car pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

tr provincial din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și teri straine pe anu 13 pe 1/2 anu 6 fl. v. a.

Inseratole se plătesc pentru întea ora cu 7. cr. sîrulu, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetitie cu 8 1/2 cr. v. a.

Sabiu, în 18/30 Decembrie 1869.

Invitare de prenumeratiune

„Telegraful Român“.

Apropiandu-se începutului anului 1870, se deschide prin acăstă prenumeratiune nouă la acăstă săptămână.

Atragemu atenționea onoratului publicu ca în anul urmatoriu, fiindu-sinodul arhidiecesanu în primăvara și congresul metropolitanu în târnă, „Telegraful Român“ va fi de interesu deosebitu din acăstă privintia. Elu va fi diuariul celu mai de aproape de lucrările acestoru reprezentanțe naționali bisericesci și prin urmare i va fi cu putință și aduce mai îngribă de cătu ori care altu diuariu romanescu.

„Telegraful Român“, va est că și pâna acum de două ori pe săptămâna Joi și Duminică — Prețul abonamentului e:

Pentru Sabiu pre anu 7 fl. pe 1/2 de anu 3 fl. 50 xr., pe 1/4 anu 1 fl. 75 xr. v. a.

Pentru Transilvania și Monarchia austro-unguresca pe anu 8 fl. pe 1/2 anu 4 fl. pe 1/4 anu 2 fl. v. a.

Pentru România și strainătate, pe anu 12 fl. pe 1/2 anu 6 fl. pe 1/4 anu 3 fl. v. a.

DD. abonanti suntu rugati a nu întârziu cu trimiterea prenumeratiunilor.

Adresele ne rogâmu a se serie curată, și epistolele de prenumeratiune a năsestru se tramite franceze — adresându-le de dreptul la

Editură „Telegraful Român“
in Sabiu.

„Hr. Ztg.“ nr. 306 sub rubrica „teră interioară“ aduce următoarele:

„Sabiu 27 Decembrie. Scótemu din „Vaterland“ ce apare in Vien'a, nr. 352 dela 22 Decembrie 1869 urmatorea corespondintia:

„Din Transilvania, 19 Decembrie (La caracteristică a certelor naționalitătilor în Transilvania). Sasii se precep de minune să câștigă pentru sine, pre scriitorii straini, dela cari astăpăta densii descrieri favorabili despre naționalitatea săsească din Transilvania. Ei caletorilor de feliul acestă, cându caletoresc prin Transilvania, le arata numai părțile cele mai bune ale lor, și se feresc forte ale aretă și părțile cele slabe, precum spiritul loru cantonalu, tendință la exclusivitate și indestulirea propria, carea în multe privintie se opune progresării loru. Cetățenimea și tierenimea săsească, în privintă cunoștințelor și a culturii e de departe înaintea celorulalte naționalități ardeleni, și preotii și profesorii evangeliici ai sasilor, deca astă de bine sciu sa fie forte ospitali și amabili cu strainii. De aceea nu e de mirat, ca d. e. scriitorul englesu Charles Bonner în descrierea ce o face asupra Transilvaniei admira astă de invederatu și cu entuziasmu pre sasi, precăndu pre magiari și secui și tratéza cu o recela ce bate la ochi, iéra pre români chiaru cu desprețiu. Necunoscerea limbii ungurescă și române și împregiurarea ca caletori de acestă se întâlnesc cu deosebire numai cu sasi, este urmarea, că și descrierile loru nu suntu cu totul nepartitiorie.

„Nu demultu a fostu profesorul Wattenbach din Heidelberg in Transilvania. În Sabiu fu profesorul acestă forte distinsu. Unu toastu radicatu de densulu la unu banchetu datu in onorea lui, a provocat jurnalele ungurescă, din cauza ca unguri erau în toastu bioisioru iofatis iati că apa-

satori ai naționalei săsescă, pre cându din partea ungarăscă li se demuștră, că nu este nici o naționătă de indatorata a multiamgurilor și regilor loru, că cea săsească.

„Abia a sositu profesorul Wattenbach a casa, și în o prelegere in Heidelberg și împartăiesc impresiunile din caletorii a prin Transilvania, în care prelegere sasii erau tratati cu o predilecție extraordinaria, pre cându pre români din Sachsenland, după unu referat alu „Heidelberger Ztg.“ ii prezenta că pre unu felu de banda de suri și de tezauri. Nenorocirea profesorului a voită insa, că u nu român din Sachsenlandul Transilvaniei sa studieze in Heidelberg drepturile, acestă aducu vatematu prin calumnii a aruncata asupra naționalei sele, a publicat in aceea-si săptămâna din Heidelberg unu respunsu sără moderato, protestându in contra calumnielor profesorului și aretându aventul românilor dela 1848, crearea institutelor celor multe de cultura romanesca in Transilvania și împregiurarea ca studiează atâtă junii români la universități nemtiescă, franceze și italienești.

„Responsul acestă venindu asiă pră neașteptate, lă secosu pre profesorul Wattenbach din rostu, incătu a datu o replica stângace de totu, dicendu ea elu a vorbitu numai de români din Sachsenland, nu insa de cei-a-lalți români, pre cându e lucru cunoscutu, că români din Sachsenland, carii nu au fostu nici odata in referintie iobagescă, se astă relativu in o stare mai bună că cei din comitate, ceea ce și din partea sasiloru s'a recunoscutu și accentuatu totu-de-ună. Descrierea profesorului din Heidelberg asupra românilor din Sachsenland, va face de buna séma rotundă prin diuariile romanesce din Transilvania și de sigură că ea nu va contribui la crescerea unei bune intelegeri intre sasi și români. Români au remas inapoi. Dreptatea insa pretinde a recunoște, că ei in tempul din urma se străduiesc din totu puterile spre a înainta in cultura, desvoltare și in civilizație.

„Fatia cu acestu articulu, dice „Hr. Ztg.“ avemu se observâmu, că acestă e dejă alu doilea din „Transilvania“. Condeiul cunoscutu scrie asiă dara si in „Vaterland“!?

Ce se atinge de amintitele sapte, trebuie se îndreptâmu două presupuneri. Odata, ca domnii Bonner și Wattenbach aru fi fostu de sasi câștigători contră românilor, și după aceea numai decătu, că Wattenbach nu au întrebuitu cuvintele acele ce le au raportat după densulu referintele heidelbergu.

Junele domnii Bechnitiu a avutu, la totu intemplarea, dreptu, a pasti contra unei retacări, inse și densulu e de parere, că sasii au sedusu din adinsu pre invetiatulu profesorului la supoziuni false. Tutarorul acestoră trebuie sa contradicem. Boner au petrecutu mai multu tempu cu unguri și cu români decătu cu sasi (? ! ? Red. „Tel. R.“) Wattenbach se obiceințea a-si petrece numai in convorbiri literarie și sociali despre frumătățile naturale a tierei. Se pote, că a fostu vorba de multe ori despre arderi de paduri și furturi de vite; — și e mai probabilu ca dlu Wattenbach a intelese numai pre acei pastori romaneschi. De ore ce prelegerile sele se voru tipări, lucrul se pote chiașifica. Rivnă nechiamata a unei persoane ne partăsesc (? Curiosu lucru! cei ce calumnia suntu chiamati a și partasi la calumnia după teoria redactăunei dela „Hr. Ztg.“, iéra deca cineva nu pote suferi infamia calumniatoră, dovedesc „rivna nechiamata“! Red. „Tel. Rom.“), care jocă in Vaterland rolul de midilocitoriu, pote numai strică. Se vede intentionea și suntemu indispuși.“

Responsul ce-lu da redactiunea dela „Hrm. Ztg.“ la articululu de mai susu din „Vaterland“ lu potem privi, eugetâmu, din tacerea cea pastrată pâna aci, de unu responsu la totu afacerea, cu privire la totu cele ce s'a scrisu in astă materia. Elu e parechi'a cea mai bună la responsul ce-lu da prof. Wattenbach dlu Bechnitiu in „Heidelberg Ztg.“ plus o afirmatiune sarcastica a celor disce de Boner și de Wattenbach despre români. Dara cu minciun'a poti sa dejuni, a une-oria sa si prădiesci, la cina insa nu mai ajungi nici odata.

Totu in acăstă afacere intelegerintă rom. din Sabiu au decisu in o conferintă tienuta in 26 Decembrie a. c. a respinge calumniele neintemeiate ale lui Wattenbach și insarcină cu elaborarea conceptului pre vreo cătiva barbati din singlu conferintie; se decide mai departe a se face procederea acăstă cunoscută pre calea publicitatăiei, că aflându si inteligenția din alte părți ale tierei despre procederea celei de aici, sa aiba cunoștință despre afacere și deca voiesc se limiteze. Sub decursulu conferintiei s'a decisu tramitera unui telegramu dlu st. jur. I. Bechnitiu, prin carele i se exprima recunoscintia pentru energi'a și curagiul, ce lă dovedită cu prilegiul acestă. — Cându voru si gătă cei ce au luat asupra-si elaborarea prin care sa se respingă calumniele aruncate de dlu prof. Wattenbach asupra românilor, și o alta intrunire se va pronunță asupra-i, nu vomu întârziu a referă despre rezultatul.

Evenimente politice.

Incepem cu înregistrarea duoru sciri din céruri politice mai inferiore, dura cari pentru noi suntu totu atâtă de însemnat.

Din alegerile comunali și scauneli in fundulu regescu unele decursera in dilele aceste. Cea despre care scimus ce-va mai positivu este cea dela Mediaș. Acolo români se intrunisera cu partidul cea juna a sasiloru și după unu telegramu publicat in „Hr. Ztg.“ victori'a era inca alături verosimila.

Alta alegere s'a petrecutu totu acum de currendu la Brasovu. Acolo, nu scimus din ce motive, preotii și invetiatorii de ori-ce categoria se scosera din drepturile cetățenesci, prin urmare ei nu putura nici alege nici nu putura fi alesi. Prin procederea acăstă români din Brasovu fura privat de unu numeru considerabil de alegatori arunceti fără nici o vina in categori'a celoru... ce nu voim a le dice pre nume. La procederea acăstă „constituionale“ a contribuitu, după cum se vede si din o corespondintia dela Brasovu a Albinei nr. 105, și români, cari se consultara in unu comitetu alu densiloru sub presidiul dlu G. Baritiu.

Cris'a ministeriale pentru Cislaitani'a este amanata. Unele diuarii speră, ca preste putințu ea va fi si delaturata. Sărtea acestei crise, se afirmă de multe părți, că o va decide senatul imperial prin responsulu seu la cuventul de tronu. Dece responsulu va fi pentru reformarea constituției, atunci majoritatea ministeriului nu se va pute susține, ci va trebui sa se retraga.

Ministeriul cislaitanu s'a depopularisat forte multu prin arestarea unor conducători ai lucrărilor, din cauza ca lucrătorii in diu'a deschiderei senatului imperial su tienutu o adunare numerosă sub ceriul liberu și a trasu o deputație la ministru presedinte, că se cărea mai multe imbutătări pentru poporul in genere și in specie pentru lucrători. Unula din conducătorii acestui, a sca-

patu cu fug'a in momentul cându polit'a voié sa-lu aresteze din locuint'a celvi'a.

Póte ca indignatiunea publica, ce se manifestă acum in Vien'a in urm'a acestorui arestări, va ave mai mare influență asupr'a schimbării ministeriului decât memorandele pre care le asternură imperatului ambe pările in care se află astăzi din visu acelu ministeriu.

Diet'a Ungariei s'i intrerupse in 23 Dec. v. lucrările sele decidiendu ale continuă in 14 Ianuaru c. v.

In France i'ascim'u acum pâna cându mai are sa duredie crisia ministeriale. Ea va dură pâna la verificarea titlurilor deputatilor. Atunci se va decide de către Ollivier va fi chiamat in adevăr cu compunerea unui cabinetu, său déca urmatorulu lui Rouher, Forcade dela Roquette va continua a fi ministru.

In Italia ministeriulu e dejă constituit. Dicările însă nu-i predici o viată lungă, ci lu-eualifică de unu ministeriu de cuaſificăre, iera cătu pentru lungimea vietiei sele i dicu ca e numai provisoriu.

Spania nu are inca rege. A cantat pre la multe curți, a cercat la multi principi inse inca nimenie nu s'a aflată gala spre a primi a-si pune corona regală din Spania pre cresceto. In vecinătatea ei in Lissabonu a fostu deunedile miseri republicane. Regele s'a vediutu nevoit u-a-si parasi capital'a pre ore care tempu, pâna se voru mai domoli spritele.

Diet'a Ungariei.

In siedint'a casei repr. din 18 Dec. anuncia presiedintele, după autenticarea protocolului, petițiunile incuse. Se predau unele petițiuni, și apoi roga presiedintele cas'a, se bine-voiesca a desbată petițiunile urgente in o siedintă mai aproape.

Se primesc.

E. Szentpáli face ministrul de comunicatiune urmatoreea interpellare:

1) De ce nu se occupă posturile vacante cu unguri?

2) Are min. intenționea a consideră fii patriei mai multu la denumirile viitorie? Impulsu la interpellare i-a datu strainii cei multi, cari ocupă posturi in min. de comunicatiune.

I. Hodosiu interpelă pre min. de comunicatiune: De ce nu se însemnă la numerarea poporului naționalitatea? Si luă-se voru dispuseițiuni că sa se însemne?

E. Ivánka face doară interpellare. 1) Cătra min. de justiția: Cându va propune casei proiectele de lege privitorie la delictele și crimele comise de militari, și la competenția judecătorilor acestora? 2) Cătra min. de aperarea tieri: Este în-de-se-va dispuselore legei de înarmare, in pute-rea cărei barbatulu trecutu de 32 de ani e liberu de serviciul activu militar, și asupr'a locuitorilor confiniului militaru?

C. Tisză, observându ca astăzi are a se începe desbaterea bugetului, doresce că prezenta-rea bugetului sa nu se mai întârdie, și recomanda unu proiectu, care ordina ca regimulu se propuna casei bugetulu completu in patrariulu primu din anulu premergătoriu, și déca diet'a in tempu această nu tiene siedintie, atunci terminulu sa se prelungă celu multu pâna la 1 Sept. Vorbitořiul pretinde, că proiectul sa se tipărescă și sa se pună la ordinea dilei.

A. Szalay și V. Latinovits predau unu proiectu de rezoluție, prin care ceru că siedintele din caușa serbatorilor sa se suspindă dela 23 Dec. pâna in 10 Ian. 1870.

Proiectul se va tipări și pune la ordinea dilei.

Zsédényi doresce că curendu sa se desbată proiectul lui Szalay și Latinovits.

Se cetește și primescu definitivu proiectele desbatute in siedintă de ieri.

Referentul comisiunii de imunitate, P. Hoffmann referă de ore petiția procurorului ce cere permiștia spre a intenta procesul lui Romanu pentru unu articulu care a fostu in "Federatiunea" in 18 Ianu.

Comisiunea recomanda reîmpărțarea petiției, căci acelu articulu l'a scrisu A. Domocosiu, nu Romanu.

Cautăz referă de proiectul de lege privitor la pensiunarea fostelor organe centralistice guvernamentale.

In 19 Dec. a tinențu cas'a deputatilor o siedintă foarte scurtă. La ordinea dilei a fostu dōne proiecte propuse de Szalay și Latinovits.

Projectul primu, cu referinția la conferirea indemnitatei regimului, se predă secțiunilor spre desbatere. Alu doilea proiectu privitor la prorogarea dietei ramane nedesbatutu pâna se va permuta projectul de indemnitate in secțiuni.

Interpellare deputatului Dr. Iosefu Hodosiu.

facuta in siedintă a 18 Dec. a camerei reprezentantilor.

Onorabilă camera! Mi pare reu ca nu e de facia dlu ministru de agricultura, industria și commerc, pentru ca vréu sa-i facu o interpellare, la care a-siu fi dorită că se-mi respunda cătu s'ară poté mai curendu, fiindu ca lucrul insu-si este urgentu. Interpellare mea se referă la catalogă său cumu-i dicem'u la numerarea poporului.

Domnia-Vostra dloru ve ve-li aduce aminte, ea in luna lui Iuliu anulu curentu s'a votat articolul III. de lege, prin care s'a ordinat in tota tiéra conseriere său numerare generale a poporului. Cu execuția acestui articol de lege s'a insarcinat ministerul de interne, ministerul pentru aperarea tieri, și mai alesu ministerul de agricultura, industria și comerciu; acestuia s'a impus a stabili modalitatea pentru numerarea poporului și a dă instrucțiunile necesare. Dlu ministru a săi respunsu acestei insarcinări intru statu, in cătu a emis o multime de instructiuni, tabele, și formularie. Daru, după opinia mea, a omis locrul celu mai esențialu, fără de care ori-ce statistica este manca, și fără de care ori-ce numerare de poporu n'are baza nici scientifica, nici politica, nici nationale. Dlu ministru de agricultura, industria și comerciu impunea cu ministerul de interne, prin ordinare de la 23 Iuliu a. c. nr. 12876, a comunicat comitatelor și districtelor o instructiune, in care la punctul 16 se enumera cele diverse relații speciali ce suntu de a se însemna la numerarea poporului. Aceste suntu după propriele cuvinte ale instructiunii: numele locuitorului, genul, etatea, religiunea, starea familială, chiamarea său ocupatiunea, locul nașterii, competenția, prezentu său absență, și ceci și scrie. Atâtă si nu mai multu. După mine inse atâtă nu este de ajunsu, ci intre diversele relații speciale este de a se însemna și naționalitatea a locuitorilor. Nu este iertău, dloru, se lipsescă acăstă din nici o statistică. Său ve-te dñe, ca acolo in cea tiéra unde suntu mai multe națiuni, unde este să legea despre naționalități, buna ori rea cum e, acolo nu este de trebuită a săi numerulu aceleru națiuni? Său dlu ministru prin catalogă sea voiesce se arete Europei civilisate, ca in Ungaria suntu numai unguri? și milioanele de români și slavi vré se le ignoreze? Io nu sciu ce va poté ajunge prin acăstă dlu ministru; atâtă sciu ca numerarea poporului asié precum a ordinat-o sa se facă, nu va ajunge nimică, ci vomu simili numai daun'a și spesele cele multe ce sau votat și pâna acum, mi se pare in sumă enorme de 150,000 fl. Daca se facă atâta spese, asié credu că suntemu in dreptu a acceptă dela dlu ministru că se facă unu lucru, care se corespunda și sci-entiei și respectelor naționali.

Din aceste puncte de vedere eca interpellare mea cătra dlu ministru de agricultura, industria și comerciu (Strigări: dă-o la notariu, se o ceteșca). Înainte de a o dă la cetire, mi ieu voia se observu, ca n'asuu fi facută acăstă interpellare, daca dlu ministru aru fi respinsu la o reprezentare, ce comitatul Zarandului i-a facut in astă privință. In instructiunea ce amu memorat mai in susu la punctul 58. se dice ca: daca ore-care comitatul său districtu aru vedé necesitate de a se face modificării in aceea instructiune, le pote propune ministerului, care va decide asupr'a loru. Comitatul Zarandului a facută astfelu de propunere, și anume chiaru in cestigăna naționalității locuitorilor; dlu ministru inse a tacutu și tace pâna in dnu'a de astăzi, și n'a respinsu și n'a dispusu nimicu, cu totă ca acăstă reprezentare i s'a facută acum de vre-o căte-va lună de dile.

Acum me rugă sa se ceteșca interpellare. Notariul cetește urmatoreea

Cu privire la execuțarea articolului de lege despre numerarea poporului:

1. Ce l'a indemnătu pre dlu ministru, de intru diversele relații speciali ale poporului n'a ordinat a se suscepe și naționalitatea locuitorilor?
2. Este dlu ministru aplecatu a face dispuseițiuni, ca la numerarea poporului, intre alte relații, sa se însemne și naționalitatea locuitorilor din tiéra?

Pest'a, 18 Decembrie 1869.
Ios. Hodosiu,
deputat alu cercului Bradu, districtulu Fed."

Dela Conciliu.

"N. Fr. Blatt" scrie in nr. seu din 12/24 Dec ceva interesantu despre unu dignitar bisericescu germanu, care se astă de facia in Rom'a. Acelu dignitaru adeca, aruncându-se la picioarele Papei, l'aru fi conjurat a abdice de tem'a infalibilităție. Pap'a redicându pre petentu afabile ia disu camu urmatorele: 'mi pare reu ca nu suntu de parere ta; trăba se-si facă cursul seu; totulu ce potu promite, e ca me voiu abține, de a influența votul cuiva. Intre altele inse reculegeti memori'a, amice, ca locmai aceea-si temere ai avutu și in priynt'a dogmei „immaculata“, și totusi n'a desceptato acăstă dogma contradicere, ci bucurie, in tota lumea catolică.

Din Parisu se referă: Provence s'a pronunțiatu pentru Dupanloup.

"Times" dă deslușiri detaliate despre siedintă conciliului din 10 c. n.: Archiepiscopulu croat din Timișoara s'a aruncat de conducătorul alu opuselui; de sigur se astă aci o smântă, de vreme ce in Timișoara nu e Archiepiscopu (Archiepiscopulu croat resedea in Dincovar).

Opuselore sub conducere episcopului din Orleans durează inca.

Siedint'a prima a fostu o scena de mare confuzie. Arhiepiscopulu Timișorei protestă in limb'a latina contră modulul de a mărgini independentia Episcopilor la desbateri.

Oratorele se avisă la reglamentu. Dupa aceea vorbesce Primas din Ungaria in inteleșul antevorbitorulu, care asemenea se avisă la reglamentu. Urmăza Dupanloup, care, după câteva observații aspre in limb'a francesă, in data parasesce sal'a, urmatu de cea mai mare parte a membrilor conciliului.

Opuselore numera dejă 130 de membri.

Sprijinul celu mai bunu a lui Antonelli e Archiepiscopulu englesu Dr. Manning; cu densulu de o parere suntu toți Episcopii englesi.

Episcopii din Irlanda suntu mare parte opositionisti.

Satulungu, 13 Dec. 1869.

Domnule redactoru! In nr. 86 a diariului "Tel. Rom." amu ceditu unu articolu intitulat: "Observatione in pedagogia" scrisu de d. Nicolau Prosteau, in carele-mi face unele observări la oare care asertioni din disertația mea, tienuta cu ocazia conferințelor noastre învestitorilor in de-cursul an. curinte la Satulungu.

Amu ceditu acelu articolu cu placere, căci că învestitoru, amu avutu și trebuie sa amu interesu de ori-ce observare pedagogica, iera mai vertosu căci mi-am adus aminte proverbul cunoscutu, "ca prin focu se lamuresce aurul" va se dica, noi învestitorii români atunci vomu pute mai bine satisface chiamării și datorinilor noastre, déca mâna in mâna, vomu conlueră, că sa ajungem la tien'a pre carea trebuie se o alba fia-care învestitoru că educatorul înaintea ochilor sei.

Midiuloculu prin care putem ajunge la tien'a acăstă adverata este iuse impartasirea ideilor și a cunoștințelor pedagogice unulu altor, fia acăstă prin organele publice, epistole private sau broșuri. O atare procedura urmată de către fratribi învestitorii că oameni practici, precum și din partea altor persoane cu cunoștințe teoretice pedagogice, nu me indoiesc ca aru lamuri odata aurulu, adeca principiile cele adverate, prin care s'ară pută pune o baza solidaria educatiunei tineretului nostru, de care avemu mai multa trebuință, decăt de ori și ce in lume.

Nu mai prin o educatiune buna și corespondenție temporul prezintă mai putem speră la unu

Interpellare
către ministerul de agricultura, industria și comerciu.

viitoriu mai suridictoriu a poporului nostru, numai o educatione bona morală, basata pre principiele cele adeverate creștinesci va fi în stare a retine pre poporului nostru de a nu cădă în demoralisare, adeca de a nu-si taia singuru cracă de sub picioare, si a se aronca în propastiele pregatite de către cele-lalte popore conlocuitore. Vine acum întrebarea, care suntu mijlocele si care metodă cea mai corespondietorie, ce aru trebui sa observe numai invetiatorii, dar și chiar și parintii, pentru de a înradacina mai bine principiele religiose-morale în animile copiilor?

Domnul Prosteanu, hasându-se pre pedagogia ratională, a avutu bunatatea a arelă, cunca assertiunea mea de a incepe cu rugaciunea inca in etatea cea mai frageta a copilului, pregatesc primulu pasul mechanismulu religiosu in care a cadiutu creștinismulu mai in genere. Domni'a Sea este de parere dara, ca mai mare folosu si cu mai bunu rezultatu aru poté propune invetiatoriulu rugaciunile elevilor atunci, cându ei din cas'a parintiloru n'ară sci nimică despre acestea, si eu dicu ca de multe ori se pote acăsta, insa trebuie sa ne mai aducem aminte, ca si in diu'a de astazi mai avemu inca invetiatori de aceia, cari se tienu de metodă cea vechia si asiă nu sciu cine ne va puté garantă, ca acei frati invetiatori voru pune o baza mai buna in acestu obiectu ponderosu, decătu mamele loru de a casa, ba pote chiar din contra, cu totie acestea copiii voru fi ajunsu atunci la etatea ceruta. Nu etatea a fostu dura causa mechanismului religiosu său odiosu, ci modulu de propunere, căci unde s'a predau in scările noastre popularie vre-o rugacione dupa vre-o metoda sistematică? Unde a tractatu invetiatoriulu altu-feliu cu elevii sei decătu că si mamele loru a casa?

Acăsta este dura causă mechanismului, de aici neinteresulu si dormitarea ómenilor nostri "in biserică, si de aici neintelegerea cuvintelor celor frumose din rugaciunile cele petrundietorie ale bisericiei noastre; căci ei nu au auditu nici odată o explicatione in scăla, din cauza ca noi insusi invetiatoriulu nu le-a invetiatu explicative, ci totu mechanice.

Mechanismulu era asiă dura insusi in scăla, prin urmare nu trebuie sa ne mirăm de către parintii nostri i audiu recitându la psalmi si alte rugacioni fără de a pricepe ce dicu. Asiă a fostu tempurile, asiă metodă.

Că sa scapămu dura de acestu reu mare si pagubitoriu adeca sa scărilem acelu mechanismu reutaciu din scările noastre ne trebuie mai intăiu invetiatori bine cualificati si practici, si a dō'a o instructiune corespondietorie cerintelor presinte, invetiatori harnici vomu puté ave nmai atunci, cându Inspectorulu supremu de scările va midiloci, că pre lărga institutulu nostru de pedagogia se facă si o scăla de modelu, in carea cei ce se pregatesc pentru chiamarea acăsta mare, sa facă totu-deodata si pracs'a trebuincioasa, si acăsta se pote face fără nici o greutate. Ómenii nostri s'an ingrijit pana acum totu numai sa crășca numerulu intelectiei noastre versate in sciintiele juridice, filosofice s. a., eu alte cuvinte, a nisitul totu la mare, fără de a se ingriji si pentru progresarea si lumina poporului mai cu deadinsulu.

Cându amu disu ca ne trebuesc invetiatori binequalificati, n'amu voiu nici decătu sa dicu, ca dora la institutulu nostru de pedagogia din Sabiu, nu se predau cunoșintele pedagogice in mesura suficienta, ci reul este numai acel'a, ca totie acestea sciint'e se predau numai teoretice fără de a face si pracs'a necesaria, din care cauza nici ca potem ave invetiatori in inteleisu celu adeveratu alu evenimentului.

Déca daru lărga acestu institutu s'ară astă si o scăla de modelu, in carea fratii pedagogi sa-si pote căsiga si o destieritate in propunerea tuturor obiectiunilor, atunci sie incredinti d. Prosteanu, ea prelărga totie cunoșintele cele scăciute, cu care aru intră micii elevi in scăla, totusi mechanismulu acel'a reutaciu nu aru potea pride radaçini in animile loru.

A dō'a cauza prin carea se mai sustiene acestu mechanismu reutaciu in scările noastre este planulu de instructiune, carele nu corespunde caracterului scărileloru noastre in legatura cu cerintele timpului presinte. Nu voiu se vorbescu asupra instructiunei celei nouă, căci a vorbitu alti bărbati mai competenti decătu mine, daru nici voiu trece fără a aminti, că cei ce a vorbitu in contr'a ei a vorbitu pre aspru, ieru cei ce a aparăto, a facut o

pré cu multa reserva, și de căea mi e iertat a me exprimă cu alte cuvinte: la cei ce o critica se vede pucina reutate. In privint'a acăsta aru trebui inse să simu drepti, sa abstragemu dela totie personele, sa nu o botezămu magiaro-popescă nici altfel, ci sa vorbimus numai asupra instructiunei singure, sa i arătăm de căea are defectele ei, si sa ne dămu parere, cum să aru potea indreptă acelea defecte, pentru ca numai prin o atare procedura, numai prin impartasirea parerilor noastre se va poté ajunge o instructiune adeverata si corespondietorie, carea va potea servi de baza adeverata in scările noastre.

Instructiunea cea nouă esita in tóm'a an. c., in ceea ce atinge materialulu de instructiune, nici nu a mai lasatul afară, daru nici n'a mai adaosu la ceea ce s'a propus si pana acum in scările noastre, si de căea inca se face pomenire si despre limbă magiară, acăsta mi se pare, ca nu ne obliga pre nici unii a o propune acolo unde nu cere trebuint'a, ci ea se va acomodă dupa impregiurările locale. Reul in acăsta instructiune este cu totul altul, este acel'a, ca lips'a ni impune nisce manuale acum pulen potrivite pentru scările noastre, nisce manuale prin care acelu mechanismu odiosu, despre care amintesc d. Prosteanu volens nolens se sustiene insusi in intrulu scărileloru, si acăsta este, abstragendum dela unele cărti de cetire in prim'a linia, catechismul bogat. Acăsta s'a recunoscetu de către toti invetiatori din tractulu I. alu Brasovului in conferintele generale, si pana cându reul acesta nu se va indreptă, pana atunci si mechanismulu va predomină in scările noastre.

A propune religiunea, va sa dica a nobilisă inim'a elevului, ieru nu ai desvoltă memorie, ceea ce se pote face si numai prin unu altu manualu mai potrivit, acum in prezente catechismul micu, căci de căea cineva pote ajunge la scopu cu una luceru mai usioru pentru ce sa se ingreueze de sine singuru?

Religiunea este in adeveru fundamentalu tuturor scărileloru, prin urmare se si pote aplică la totie obiectele. Invetiatoriulu are cele mai frumose ocasiuni de a o intretiese nu numai in orele prezcrise, ei in totu minutulu. O atare procedura va fi cu multu mai folositore pentru elevi. In o atare scăla va dispărea acelu mechanismu reutaciu, pentru ca in chimpulu acăsta li se va strage placerea si interesulu elevilor către lucrurile din lume si cunoșcinta acestor'a; prin cunoșcinta loru cunoșcerea lui D-dieu si marirea sea, si asiă un'a va sustine pre ceealalta, si amendoue voru face din elevi crescini boni si cetatieni adeverati. Atunci vomu vedea si noi pre romanasii nostri ca se interesăza mai bine, daru si mai rationalmente de biserică si de scăla, si atunci fiziorulu loru va fi asigurat.

I. D o r c ' a .

M u r e s i u - O s i o r h e i u , 18 Dec.

Dându in dilele trecente la unu amicu alu meu de făta „Concordia“ Nr. 71, amu aflatu in colonele acestui jurnal „statutulu fundamental“, despre inițiatirea unei asociațiuni de resistintă, in contr'a cufropirei jidovesci in România. Acestu „statut fundamental“ a nascutu in mine propusul, a scrie unele circumstante, referitorie la tieranii nostri fatia cu jidani.

Dupa surgomerea revolutiunei din anul 1848 ave poporul român cea mai bona sperantia, la care sperantia intru adeveru era indreptatul, ca in scurta va ajunge dile senine, dile pline de bucurie; căci catenele robiei, sdrobite, i jacea la picioare, si indiestratu dela natura cu totie facultătile unui poporu plinu de viață, se vedea liber. Inse durere! acum, ca de alte ori, se pomenesc inselatul. Cu inimicii nostri seculari s'au mai aliatu unu, la parere ne demnu de consideratiune in faptu inse celu mai periculosu, căci pre cându cei seculari ne așteau pre facia ca ne voiesc mórtea, se apropia cestu din urma cu violenia de noi si ne taje in ascunsu, dela radacina puterea vitala.

Acestu inimicu crancenu alu poporului român e manier'a jidovescă de exploatațiune prin tracuri diserite.

Totie poporele europene au persecutat in trecutu pre jidovi, si unele ii mai persecuta si astazi, căci totie, mai multu său mai putenu, mai in graba său mai tardiu au simtitu, scopulu loru celu reu de a paralisa pre orice in castig, de căea nu e de o religiune cu densulu, a căruj resultatul final e impreunat cu ruinarea morală si materiale a poporului.

Macsim'a din „Talmud“, de a-si castiga avere prin midiloci iertate si neiertato, justa si injuste, drepte si sucite, aduce fructe forte nesanatosse; ea pare ca a devenit unu adeveratu idolu mai a sâncărui trascantu jidovu dela tiéra.

Deci nu e mirare, de căea in comune satesci, unde se manipulează susu atinsulu traficu asiă numit jidovescu, in scurtu tempu bietulu tieranu vine la sapa de lemn.

Dovăda suntu plângerile cele mari si multe, care din dî in dî immultiendu-se resuna prin tiéra.

Amu date sigure despre reul, a mii de familii romanesi, prin beuturi spirituoase si marturi merunte fără de pretiu. Tieranul, care nu are totu-deun'a bani gât'a la mâna se vede sedusu prin cuvinte violente a duce naturale in pretiu in dieciu. —

Cu privint'a la negotiul de felu din cestiune amintim la acestu locu ca, „Hsldter. Ztg.“ in nr. 119 a. 1869 reproduce cuvintele canonicei spaniolu Monterola, rostite in parlamentulu din Madridu, privitorie la disputatiile de tolerantia religionara, ajeptate asupra jidoviloru: „Jidani nu au facut nici cându ceva pentru moralitate si cultura; persecutiunile suferite de jidani au fostu o pedepsa meritata prin grozevenile si asupririle comise de ei.“

Acesta este reul, care apasa pre poporul român, acăsta este ran'a, care debue legata.

Lucrul e inyederatu si de inteligenția cunoscutu, de aceea nu me mai estindu in objectulu acăsta per longum et latum, ci me mărginesc pre lângă o provocare fratișca către toti cei mai intelepti ai poporului român, către toti cei ce-si iubescu națiunea, patria si suntu adeverati filii ai ei: a indreptă cu puteri eficii si neobosite acestu reu. „Preoti cu crucea 'n frunte“ vă, acum, ca totu-deun'a, ve cade, in cauza astă, sarcină cea mai grea, cea mai mare; folositi puterea, influența văstra cea morală pentru salvarea turmei văstre celusfetesci !

Dara nu mai puten suntu datori toti barbatii cu pricepere de a conduce pre popor, mai cu séma in comitate, la o activitate mai ratională, incătu multe lipse sa si le pote procură elu insusi in cas'a sea nemidilocitu si sa nu sia silitu a alergă prin bolitie, sa le cumpere; său sa se faca reunii de consumu cătu de mici; căci numai in tipulu acesta se pote omulu feri de reu in tempu cându concurint'a libera si face drumu totu mai largu si in tiér'a noastră. Asiă nu ne vomu mai plânge apoi asupra nimenui.

Sa se splice poporului cauza, că se cunoscă reul ab origine, căci numai atunci i e cu putintia a se feri de elu. Sa se instrueze poporul ca midilocul celu mai bunu de a incungură ori ce abusuri in privint'a comerciului celui micu dela sat este concurint'a. Pentru ce se nu pote si altii tineea căte o bolitie cu lucruri trebuincioase ómenilor dela tiéra incătu sa nu se incuibeze ómeni de aceia in comune, cari vendu cu procente esagerate ?

D i s c u r s u : ales uideose
tienutu in preser'a de săntulu Andrei de directorulu scărilei capit. gr-or. din cetatea Fagarasiu, Ioanu Dim'a Petrasicu.

(urmare.)
Intorcându-me acum dela aceste reflecții generali, permiteti-mi domnilor si domnelor! a vorbi mai detaliat! — Avandu in vedere invetiamentul, me mărginesc a vorbi pucișu despre unele obiecte, cari la națiunele cele culte ale Europei s'au introdus in multu in planulu de invetiamentu, si dupa studiul religiunei occupa rendulu intăiu in organismulu internu alu scărileloru popularie.

Aceste obiecte suntu:
1. Istoria naturală, care este unu studiu foarte important. Si chiar pentru influența ce o exercă acel'a asupra vietiei, merita o deschilișită a-tentivă; căci are sa introduca pre elevi din lumea abstractă in lumea concreta, unde invetandu ei a cunoscă diseritele sapturi ale lui Dumnezie din lumea vegetala, are sa admire in totă simplitatea si puritatea susținutului loru: stotupernici'a, preînțelepejunea, si marea iubire, ce a avutu Dumnezie cându facă sapturile, ce ne incungura — aducându-le in ființă, că sa ne folosim cu ele, cu unele într'unu felu, cu altele într'altu felu. Prin sciințele naturale facem pre elevi se cunoscă si se cuprinda ființa divina in totă marirea sea!

Prin sciințele naturale facem pre elevi se

scia, ca dela cine aterna omulu? Cine l'a facut si dela cine are se cera elu ajutoriu in lipsele lui? Sciintiele naturali are sa-i de omului directiva in vietia, candu va deveni majorenu, are sa-i inmultiesca ave rea! Istor'a naturale are se arate omului plantele, si cele cari cuprindo puterea vindecarei, si cele ce-i suntu pericolose din caus'a veninului, ce se gasesce in ele. — Si este domnilor si domnelor! unu mare bine pentru omenime, candu tieranulu dela sate conosendu o buruena, ce are puterea vindecarei, se ajuta in lipsele sele, in nevoie sele, mai naturalu, mai siguru si mai iute. Elu n'are lipsa (? Red.) de istoriile doftorilor, cari de multe ori in locu se tamaduiasca pre patientu prin sutele de recepte, ce elu prescrie, lu apropia mai tare de abisulu peirei. Doftorulu de casa lu face pentru asta data tieranulu dela sate, care cunosc istor'a naturala.

Ce vomu dice de sciintiele naturali? candu nu ne indoimacarunu unu singura momentu, ca acel obiectu are de a face din elevu, venindu la majorenitate, unu bravu agricultoru.

Ei bine, din cele dise se vede apriatu, ce mare importantia are istor'a naturala in vieti'a omenescă, si cata ponderositate are sa se puna pre acestu studiu.

Dara sa trecemu la altu obiectu, nu mai putiun importantu decat celu precedentu si cu care vine in legatura strinsa. Acestu obiectu este:

2. Fisica. Acestu obiectu totu asiá de importantu, totu asiá de insemnatu, totu asiá de folositoriu omenimeei, vine in strinsa legatura cu sciintiele naturali; caci, deca acestea face pre elevu sa cunosc clas'a animaleloro, botanic'a si mineralogia, ca obiecte de sine statoriile, deca istor'a naturala face pre elevi capabili de a le cunosc numele, a le distinge un'a de alt'a, a le cunosc calitatile — adeca: gustulu, miroslu, colorea, forma, greutatea etc. fisica vine a le deslusi causele fenomenelor, parte prin observari, parte prin experimentari, explicandu-le anumitele legi, ce facu ordinea fenomenelor. Dara domnilor si domnelor! caci fenomenele lumii, in cari amu nascutu, si traimus, se intempla in totu-deun'a dupa aceleasi legi, dupa acela-si cursu alu naturei! si puterea nostra activa aterna dela cunoscerea calitatiei obiectelor; seu cu alte cuvinte dela cunoscerea calitatiei obiectelor, cu cari, intre cari si pentru cari traimus si lucramu! Si cine n'aru vré sa scie cauza fenomenelor fizice, candu totu omulu este — mai multu, mai pucinu — unu scrutatoriu alu naturei? Care din muritori n'aru vré sa scie, pentru ce tote in caldura se marescu, cresc, si in frig scadu? Cu unu couventu progresulu si desvoltarea agriculturei, comercialui si industriei in cea mai mare parte aterna dela inventiarea cu succesu a fizicei si istoriei naturale. Aceste doua obiecte de inventiamentu, pentru fundulu realu, ce ele continuu suatu de o pre mare importantia. Si chiar pentru influinti'a, ce eserciza ele asupra vietiei omenesci, populii colti ai Europei le-au facutu obligatorie pana si pentru cea mai micutia scola satesca. — Altu obiectu de inventiamentu totu asiá de insemnatu este:

3. Geografija. Acestu obiectu incepe a-lu inventia omulu deodata cu laptele, ce elu suge dela mam'a sea fara a sci, ce invetia, caci copilulu vrendu nevrendu trebuie se inventie a cunoscere cas'a parintilor lui, circuitulu curtiei si gradin'a loru.

Dupa aceea cas'a curtea si gradin'a vecinului, apoi satulu intregu, campulu si padurea satului! etc. Copilulu acum are idei singurite. Asociatiunea ideilor dupa tota regul'a nu o posede. Aici i vine scola intrajutoriu punendu pre de o parte in regula lucrurile, ce elu cunosc dejă, pre de alta parte inse lu introduce totu mai departe la cunoscerea studiului geograficu, aratandu-i orisontele patriei sele. Se consultam istor'a, si vomu vedé, ca nu se gasesce o singura natiune macar, la care a strabatutu catu de pucinu radiele culturei si civilisationei, se fia neglesu studiului geograficu. — Unu interes de cea mai mare importantia este a introduce pre elevu in iubirea patriei si natiunei. Interesulu acesta s'a radicatu in culme, candu geografija se propune in legatura cu istor'a, care din punctul de vedere alu importantiei rivaliseaza cu orice obiectu de inventiamentu.

4. Istor'a universală, este unulu dintre cei mai puterici factori la regenerarea omenimei. Si ce este istor'a, me va intrebă cine-va? Istor'a este chiaia, cu care deschidemu portile tu-

turor seculilor. Ea ne suie din actualitate pana pre tempurile, candu poté era numai o familia pre pamentu! Istor'a este magistr'a vietiei. Ea ne deosebesce de patrupedale punendu-ne in legatura strinsa cu tempurile trecute. Ea ne indica diferitele epoci de marire si cadere ale vietiei omenesci. Ea ne conduce pasu de pasu si ne baga in launtrulu mariloru evenimente, ce facu ordinea epocelor in vieti'a poporelor! Istor'a este perspectiva, prin care vedem directiunea, ce si-a luat omenimea in decursulu vechurilor, ca vediendu eroile, se nu mai ratacesca, in votu. Cu unu cuventu istor'a ne invetia a cunoscere man'a cea conductoria a provedintiei planandu asupra omenimei. — Dara privindu chestiunea din punctul de vedere alu importantiei, n'amu nimic'a de disu contr'a unui lucru dovedit in lumea intrégă de aginte, de factoru putericu la regenerarea marei societati omenesci, decat sa sustien cu madam'a de Staile urmatorie: „Studiandu istor'a, mi se pare, ca cine-va castiga incredintarea, ca tote intemplările principali tragu catra aceeasi tinta: ciivilisatiunea universului.”

Deceas vomu face, domnilor si domnelor! o singura aruncatura de ochiu in drept'a in stanga si mai departe, vomu vedé pre populi punendu mare pretiu pre istor'a loru national, cultivandu-o si tratandu-o nu numai asiá per tangentem, nu numai asiá cronologice, ci din punctu de vedere nationalu, politicu, socialu, si economicu. Se vede, ca acele natiuni culte au priceputu demultu avantajulu si influinti'a bine-facatoria, ce le eserciza istor'a esupra omenimei in genere si asupra fiaclari natiuni in parte. De aceea au introdus'o si in scolele popularie ca studiu o bila toriu.

Dara se trecemu la altu obiectu totu asiá de importantu. Acestu obiectu este:

5. Gimnastica. Stiamu incremeniti, candu intram in vre-unu museu si vedem armaturile celor vechi! Si ore acestea nu dovedescu, catu de tari erau omenii vechime? De-si se vorbesce prin legende, prin povesti cu ore care sfiala despre uriasi: totusi omenii cam de regula nu erau mai inalti decat omenii din timpul actualu. Dera adeverul este, ca ei aveau o musculatura asiá de puternica: incatutu puteu manui arme catu de grele cu cea mai mare usiurintia.

Necontentile deprinderi de totu felul, din etatea cea mai frageta pana la betranetie dedeu corpului o perpetua premeneala, multe tineretie si putere, castigandu-i un'a din cele mai frumosete staturi! Deceas ne vomu suu cu mintea pana in tempii deparate de noi, candu luptele erau peptu la peptu, vomu vidé, ca invingerile le raportau acela, care era mai tare in trupu. Si asiá energi'a da studiu gimnastic'a la cei vechi era eminenta; caci resultatul acestui studiu era cea mai mare conditie de viietia nationala, politica si sociala! De ne vomu cobori inse dela aceste tempuri eroice, vomu observa, ca gimnastic'a a disparuto mai cu totul din educatiune.

Cu afarea pravului de pusca, ce a datu o lovita de morte gimnasticiei, armele cu sistemulu integrul de aperare au luat alta directiune. Ceea ce valoră inseintea de asta sabia si sulita, aceea ba inca mai multa valoare pretindea acum arm'a cea noua de focu amplota cu pravu si glontiu. A trage cu sageta inainte de afarea pulberei de pusca, era unu lucru secundariu.

Dera dupa acesta inventiune minunata, sageta fu inlocuita prin tunuri si puseci, si inca cu rangu de anteia valoare; caci plumbulu celui mai slabu arunca la pamentu pre celu tare si inca din distantia respectabila. — Astoselio, domnelor si domnilor! puterea tropesca, musculara, cu aceasta schimbare a sistemului de aparare s'a perduto cu totulu. Inca un'a calamitate asupra acestui studiu! Mai totu pre aceste tempuri si sciintiele si frumosese arti, cari dupa caderea imperiului romanu dela Vestu si aillasera unu asilu pacificu intre murii monastirilor, unde statusera ascunse lungu tempu, prin insintuirea de asiá numite universitatii, sprignite si de inventiunile neamtului Gutenberg pre incetul iesira iera la lumin'a dillei! Si acum tinerulu nobilu; dela care cu pucinu mai inainte se credé, ca este multu deca se ceré dela elu sa scia celi si scrie, era avisatu ba fortiatu chiaru a sta pre bancele scolei tempu mai idelungatu! Dupa ce artele si sciintiele se complicara si ramurira, omenii

se intielege aristocratii, caci plebea era: homines glebae adscripti, creduti, ba sustinuti publice, ca este ceva nepotrivit, de totu prostu a se deda elevii la deprinderi gimnastice. Dera ceea ce era si mai bizaru, ei sustinutu ca spiritul aru remane in destru, deca corpulu aru capat potere si sanatate dura vero. Ei dicte, ca „intr'una trupu delicatu si pucinat trebuie se locuiesca unu spiritu mare! Spiritul sa se educa pre contulu trupului. Ce maxima oribila! — Tempu indelungatu a statu dara gimnastic'a para-sita, abandonata! — La urm'a urmelor, dupa ce a vediutu omenimea, ca reulu este la culme, pasii la mediulocu prin barbati intielepti si combatu aceste precepte false ale educatiunei. Acesti bărbati apoi nu crutiara, nici unu sacrificiu pentru d'a nimici acea sistema regretabila a educatiunei!

Astoselio natur'a si a capatatu iera drepturile ei nedisputavere! Mai anteiu se insintiara institute private, unde prelunga ocupatiune spirituale elevii capatau si esercitia trupescă! Mai tarziu apoi chiaru statele pasira la mediulocu luandu in aperare acestu institutu importantu — mai cu sema dela memorabil'a revolutiune francesa incocé. Ele se convinsera pre deplinu, ca numai gimnastic'a pot face pre soldati apti d'a infruntá cu eroismu marile strapatie si tote calamitatile ce resbelele aducu cu sine! — (Va urma.)

Varietati.

* * * Din o epistola privata dela o persoana demna de tota credint'a si se impartalesc, ca dlui Redactoru alu „Trompetei Carpatilor”, Cesar Bolia, „este gata a dà „Trompet'a Carpatilor” cu pretiul jumetate, adeca in locu de patru galbeni numai cu doi galbeni austriaci pre anu, prenumerantilor din clerulu si romani din archidioces'a nostra.“ Avendu totu odata si permissiunea din partea respectivului domnu, carele ne scrie, a publicat acesta nobila si generosa fapta a lui Cesaru Bolliacu, nu intardiamu a o aduce la cunoscinta publicului nostru, carele credem ca o va sci aprelui.

Reclamatii pentru diurnale nesosite. O ordinatione ministeriale dela 15 Decembre a. c. dispune, ca dela 1 Ianuariu 1870 reclamatii nile nu se mai facu prin posta de a dreptulu la espeditionile foilor, dupa cum se intempla pana acum. Reclamatiiile dela acelui terminu incolo se voru face prin posta carea preda abonatului foia la posta carea primesce dela espeditione foia. Pentru reclamatii nu se plutesc nimic'a. La foia de acele, ce apar in sia carea siu de mai multe ori pre septembra, reclamatii unea are sa se faca pana in terminu de trei dile dupa dia in carea aru si trebuitu sa sosesc foia; deca inse o foia ese numai odata pre septembra siu si mai raru atunci terminulu de trei dile are a se socoti din dia in carea a sosit numerulu celu mai de aproape dupa celu ce lipsesc. Pentru prenumerantii cari nu siedu in loculu cu posta terminulu de reclamatii e de cinci dile.

Mai tarziu de susu dissele termine reclamatulu trebuie sa platasesca la posta respectiva debitoru postalu si pretiul numerulu reclamatulu. La tote posibile se afla blanqueto tiparite, in cari se scrie reclamatii, pre langa acesta este unu cuponu prin carele se testeza, ca s'a facutu reclamatii si ca s'a facutu in terminulu legalu.

Concursu.

Pentru statiunea inventiatorasca din comun'a Crivina protopopiatulu Lugosiului, cu care suntu impreunate urmatorie, si adeca:

Salariulu anualu bani gata 300 fl. val. austr. 8 orgii de lemne din care sa incaldisca si scola, quartiru liberu si 3 jugere de livada si gradina de 1/2 jugeru, se deschide concursu pana in 30 de dile din dia datului de josu, doritorii de a ocupa statiunea de susu se adreseze recursele loru la sionodulu parochialu alu comunei Crivina si se alaturate atestatele de preparandia si alte scoli absolute — incatutu recurrentilor le va si cu potintia sa — se ivescă in comună. Posta ultima Zidioru (Zidovaru.)

Crivina, 16 Novembre 1869.

Comitetulu parochialu.

(34—2)